

ikke en position, vedkommende har i al evighed.

Imidlertid er det rigtigt, at der etableres en ændring, og det har jeg heller ikke benægtet. Der etableres den meget vigtige ændring, som jeg synes er fornuftig og rigtig, at man er formand eller præsident for Rådet i en længere periode end i det halve år, vedkommende er det i øjeblikket. Det er for at skabe kontinuitet i arbejdet, for at gøre EU mere effektivt, og det synes jeg er ganske fornuftigt.

Må jeg så sige om det med en statsdannelse, at det jo intet har med en statsdannelse at gøre, at en gruppe lande formulerer nogle fælles værdier, som de står sammen om. Jeg tror, det er vigtigt, at vi i Europa i måske højere grad endda end tidligere holder fast i de værdier, der nu bærer os i fællesskab. I en mere og mere globaliseret verden synes jeg, det er vigtigt, at vi de europæiske lande imellem holder fast på de værdier, der nu engang er vores. Det troede jeg egentlig også at Dansk Folkeparti syntes var en god idé, men det har bare ikke noget at gøre med statsdannelser.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren.

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF finder vi det positivt, at forhandlingerne om EU-traktaten er blevet genoptaget. Vi har fra starten været meget stærke tilhængere af udvidelsen af det nuværende EU med de ti nye medlemslande, som det er blevet til indtil videre, og det er helt klart, at den udvidelse forudsætter, at vi får et nyt grundlag at arbejde på.

Derfor er vi glade for, at den krise, det sammenbrud, der var under det italienske formandskab i december sidste år, nu ikke længere er en krise. Dermed ikke sagt, at det lykkes, for meget kan gå galt undervejs.

Det er jo helt tydeligt, at de to spørgsmål, der i dag er på dagsordenen i forbindelse med den genoptagne forhandling, er spørgsmålet om en kommissær til hvert land og spørgsmålet om stemmereglerne. Der vil jeg godt sige, at vi finder det meget vigtigt, at statsministeren slås, ikke sådan bare almindelig nævekamp, men slås som en løve, med hele sit hjerte for at få sikret, at der kommer en kommissær til hvert land.

Når vi synes, det er vigtigt, så er det ikke ud af sådan nogle smålige nationalistiske hensyn.

Det er, fordi det for os er vigtigt, at vi sikrer, at der er et ligeværdighedsprincip i EU, og det sikrer vi bl.a. ved, at hvert land har en kommissær med stemmeret. Det er jo ikke mindst vigtigt, fordi det er Kommissionen, der har eneretten til at komme med initiativer, bortset fra de muligheder, som den kommende Solana – hvad han/hun end måtte hedde – får. Det er meget vigtigt.

Den anden årsag til, at det er vigtigt, er, at det er vigtigt, at der i Kommissionen sidder kommissærer, der hver især har kendskab til det indre liv i hvert enkelt af de medlemslande, EU består af.

Et af argumenterne mod at få en kommissær fra hvert land er, at så stor en Kommission kan vi da slet ikke have, det vil være en Kommission på minimum 25 måske 30.

Jeg mener faktisk ikke, det er noget særlig godt argument. Der er faktisk en hel del regeringer, der har denne her størrelse, og det er jo ikke vanvittig meget i forhold til, at vi taler om en befolkningskoncentration på over 400 millioner mennesker.

Der er plads til, at alle kommissærer kan have deres eget ansvarsområde, og der er også mulighed for, hvad vi synes er ganske fornuftigt, at man laver nogle grupperinger, eller hvad man nu vil kalde det, af kommissærer, som med hvert deres ansvarsområde samtidig arbejder sammen om et bredere område. Det er faktisk vigtigt i udviklingen af den fælles forståelse i EU.

Kl. 16.10

Så der skal lyde en meget stærk opfordring fra vores side til aktivt at arbejde for det her og også til aktivt at arbejde med andre små lande, for at det her perspektiv bliver fastholdt.

For os er det vigtigt, at man betragter EU som et politisk projekt, et politisk projekt, hvor vi har forskellige holdninger, og hvor vi deler os efter holdninger. Vi har i det program, vi har vedtaget på vores landsmøde, vægtet tre overordnede ting, som vi synes er de vigtigste for EU.

Det første punkt er, at EU påtager sig et globalt ansvar, ikke isolerer sig, ikke bilder sig selv ind, at man skal være en magt, der kun tænker i økonomi, men netop en magt, der påtager sig et globalt ansvar for den særdeles truende udvikling i klimaet, for fattigdommen på globalt plan, for de mange krudttønder, der er på denne jord, for utrolig mange problemer.

Der har vi muligheden for at fungere som et konstruktivt forbillede for resten af verden, og